

ikke er særlig tilfredsstillende. Altså jeg havde håbet på, at regeringen ville være mere imødekommende og erkende, at der er problemer på det her område.

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg synes, det var en dejlig melding at få, at statsministeren altid glæder sig til at komme i Europaudvalget. Og jeg synes også, det er herligt, når statsministeren siger, at Europaudvalget jo er omdrejningspunktet for det arbejde.

Det er jo meget smukke ord. Men sagen er jo, at praksis er en anden. Jeg kunne jo oplyse statsministeren, ifald statsministeren har glemmt det, at på nuværende tidspunkt er der fem udestående samrådsspørgsmål i Folketingets Europaudvalg. Det ældste er stillet til statsministeren den 19. april, det seneste samrådsspørgsmål til statsministeren er stillet den 17. maj, og det vedrører et lovforslag, der er til behandling her i Folketingssalen, og hvor jeg vistnok har forstået, at regeringen meget gerne vil have det igennem inden sommerferien.

Så hvor er respekten henne i praksis? Er det bare ord, hr. statsminister?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er glad for, at statsministeren understreger betydningen af de beretninger, der er vedtaget, også den seneste, som jo er ganske omfattende og præciserer tingene.

Men jeg vil godt spørge, når vi kigger på den sag, der ligger på arbejdsministerens område, som har været oppe i dag, om vi så i fremtiden kan være sikre, når regeringen kommer og søger et mandat på arbejdsmarkedsområdet og siger, at det her ikke vil nødvendiggøre lovgivning efterfølgende i Danmark, det kan alene klares ved overenskomst. Vi har i hvert fald i Enhedslisten det problem, at vi efter den sag, vi oplevede forleden, er blevet noget skeptiske over for, om vi så kan tro på, at det rent faktisk kan klares ved overenskomst alene.

Der er vi altså nødt til på en eller anden måde at få genoprettet tiltroen til de redegørelser, vi får i Europaudvalget, hvis vi fremover skal kunne medvirke til mandater på det område. Jeg må sige til statsministeren, at det altså er blevet noget tungt på baggrund af den sag. Og jeg vil godt spørge statsministeren, om han personlig vil kigge på det, og det håber jeg, for vi har i nogle tilfælde fra Enhedslistens side været med til at give mandater på det område. Men jeg må indrømme, at når man brænder fingrene, så skyr

man altså ilden fremover, så jeg håber, at statsministeren vil lægge sig det lidt på sinde i regeringen.

Charlotte Antonsen (V):

Statsministeren bliver altså nødt til at forholde sig til, at Folketingets mandatgivning simpelt hen i øjeblikket er uforenelig med statsministerens valg af ministre.

Vi har en minister, som skriver til Folketingets Europaudvalg, at ministeren ikke kan overskue eller ikke er opmærksom på, hvornår man giver mandater. Det kan man da ikke have på den ene side og på den anden side sige, at noget af det mest hellige i denne verden i Folketinget og Europaudvalget er mandatgivningen. Det hænger ikke sammen, hr. statsminister.

Gitte Lillelund Bech (V):

Ja, jeg vil da understøtte fru Lene Espersen i hendes bekymring omkring det her med mandatgivningen i Folketingets Europaudvalg. Og jeg vil da så også til statsministeren sige, at jeg vil bifalde, at regeringen i hvert fald ifølge statsministeren ser Europaudvalget som omdrejningspunktet.

Men hvis det virkelig er tilfældet, hvorfor er det så ikke statsministeren, der på regeringens vegne har skrevet et brev til Europaudvalget for at orientere om det. Hvorfor er det noget, vi er nødt til at få fremtvunget svar på i Folketingssalen? Hvorfor er det alene de to ministre, der har problemerne, der har skrevet et svar til Europaudvalget, når det tilsyneladende er noget, som statsministeren faktisk går meget op i og lægger meget vægt på? Burde det så ikke være statsministeren, der på vegne af regeringen havde skrevet til Europaudvalget?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Ja, jeg skal ikke gå i polemik med de højtstående folketingsmedlemmer. Der er to ting, jeg lægger vægt på her: Mit sidste svar er for det første endnu en gang at give fru Lene Espersen, som jeg respekterer højt, forsikringer om et godt fremtidigt samarbejde og endnu en gang bekræfte, at vi naturligvis som grundlag har den beretning, også den seneste, som er udarbejdet i Folketingets Europaudvalg og dernæst også til Folketinget som helhed, og som lægger op til et godt fremadrettet samarbejde.

Vedrørende polemikken i fru Charlotte Antonsens spørgsmål: Jeg fornemmer, at fru Charlotte Antonsen er i rigtig godt humør i dag, og